

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 52EK/778/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118274495
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martin Kriš
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2018:6118274495.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: A. G., Y.. XX. XX. XXXX, L. E. X. R. XXX/XX, XXX XX Ž., právne zast. Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., IČO: 47 234 466, so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, proti povinnému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, o vymoženie 326,97 Eur a trov exekúcie, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Matej Kršiak, so sídlom exekútorskeho úradu Československých tankistov 212, 841 06 Bratislava pod. sp. zn. EX 308EX 164/18, rozhodujúc o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie z a m i e t a.

II. Oprávnený má nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie vo výške 25,99 EUR.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Banská Bystrica poveril dňa 15. 05. 2018 súdneho exekútora JUDr. Matej Kršiak, so sídlom exekútorskeho úradu Československých tankistov 212, 841 06 Bratislava, IČO: 37 928 325 (ďalej len „súdny exekútor“) vykonaním exekúcie na vymoženie sumy vo výške 326,97 Eur a trov exekúcie, na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu - uznesenia vydaného Okresný súd Žiar nad Hronom pod sp. zn. 24Csp/117/2016 zo dňa 13. 02. 2018.

2. Povinný sa návrhom na zastavenie zo dňa 17. 08. 2018 domáhal zastavenia exekúcie podľa §61k ods. 1 písm. a) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), z dôvodu, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku. Povinný uviedol, že zánik vymáhaného nároku môže povinný namietat', len ak zanikol po vydaní exekučného titulu. Vymáhaný nárok môže v zásade zaniknúť všetkými spôsobmi zániku záväzkov, ktoré upravujú všeobecné predpisy súkromného práva hmotného. Pôjde najmä o splnenie dluhu, započítanie, pokonávku a pod.. Povinný poukázal na to, že pohľadávka oprávneného priznaná exekučným titulom zanikla v plnom rozsahu dňa 07. 03. 2018, a to na základe započítania pohľadávok jednostranným úkonom zo dňa 07. 03. 2018 (dôkaz - kópia započítací prejav vrátane kópie doručenky). Povinný navrhol, aby súd exekúciu zastavil.

3. Oprávnený sa prostredníctvom právneho zástupcu svojím podaním zo dňa 14. 09. 2018 označeným ako vyjadrenie oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 17. 08. 2018 vyjadril nasledovne. Oprávnený nesúhlasí s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, pretože dôvody ktoré povinný uvádza považuje za neplatné a bez právneho významu z nasledovných dôvodov: 1) neurčitost pohľadávky povinného - z návrhu povinného nevyplýva, ako dospel k tomu, že jeho „údajná pohľadávka“ je vo výške 312,72 EUR. Povinný uvádza, že predmetná suma údajne predstavuje nedoplatok vzniknutý na základe zmluvy o úvere č. 609600183 zo dňa 19. 11. 2010, ktorý údajne pozostáva z trov mediáčného konania (142,23 EUR), trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní (72,38 EUR) a trov právneho zastúpenia za spísanie návrhu na exekučné záložné právo (98,11 EUR), pričom akýkoľvek dôkaz o

vzniknutých sumách absentuje. Oprávnený v tejto súvislosti poukázal na uznesenie OS Banská Bystrica pod sp. zn. 26Ek/70/2018 zo dňa 13. 06. 2018, uznesenie OS Bratislava I pod sp. zn. 62Er/597/2017, uznesenie OS Bratislava I pod sp. zn. 64 Er/178/2017 zo dňa 16. 06. 2017; 2) nerešpektovanie zásady koncentrácie konania - oprávnený ďalej uviedol, že povinný v návrhu nerešpektuje zásadu koncentrácie konania vyjadrenú v Exekučnom poriadku. Povinný totiž svoje tvrdenia o údajnej pohľadávke nedokladá dôkazmi, ktoré by jeho tvrdenia preukazovali. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie OS Banská Bystrica pod sp. zn. 26Ek/70/2018 zo dňa 13. 06. 2018; 3) zmluvy o úvere uzatvárané s povinným sú bezúročné a bezpoplatkové - je takmer už súdnou notoriou, že zmluvy o úvere/pôžičke uzatvárané zo strany povinného sú pre podstatné chyby v zmluvách (absencie podstatných náležitostí - termín konečnej splatnosti, členenie splátok, nesprávna výška RPMN a mnohé ďalšie) a pre vysoké úroky (cez 90% p.a.) bezúročné a bezpoplatkové, resp. neplatné pre rozpor s dobrými mravmi bez nároku na akékoľvek úroky, poplatky, resp. odplatu. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok KS v Prešove pod sp. zn. 8Co/173/2015, rozsudok KS v Prešove pod sp. zn. 3Co/178/2013, rozsudok KS v Prešove pod sp. zn. 7Co/84/2011, rozhodnutie KS v Žiline pod sp. zn. 9Co/648/2013, rozhodnutie KS v Žiline pod sp. zn. 6Co/140/2015 zo dňa 24. 06. 2015, rozsudok OS Bratislava I pod sp. zn. 10C/147/2014 zo dňa 31. 10. 2016, rozsudok OS Bratislava I pod sp. zn. 6C/23/2016 zo dňa 24. 01. 2017, rozhodnutie OS Košice II pod sp. zn. 18C/23/14 zo dňa 22. 10. 2014, rozsudok OS Košice - Okolie pod sp. zn. 16C/206/2013 zo dňa 27. 01. 2015, rozsudok KS v Bratislave pod sp. zn. 5Co/320/2014 zo dňa 13. 12. 2016, rozsudok OS Žiar nad Hronom pod sp. zn. 24Csp/117/2016 zo dňa 09. 11. 2016. 4) pohľadávka povinného nebola priznaná exekučným titulom - v tejto súvislosti poukázal oprávnený na ustanovenie § 61e Exekučného poriadku. V návrhu povinného nie je záznam ani zmienka o exekučnom titule na podklade ktorého povinný uplatňuje v tomto konaní započítanie pohľadávky. Povinný uviedol, že „pohľadávku riadne uplatnil“, pričom absentuje údaj kde, na akom súde, kedy a pod. Preto je zrejmé, že z uvedeného dôvodu nie je započítanie možné a súd by naň nemal prihliadať; 4) pohľadávka je pre premlčanie nespôsobilá na započítanie - zmluva o úvere bola medzi oprávneným a povinným uzatvorená dňa 19. 11. 2010. Z uvedeného vyplýva, že aj prípadný akýkoľvek „nárok“ - pohľadávka povinného“ je premlčaná vzhľadom na dátum vykonávania započítania (07. 03. 2018). Na základe uvedeného oprávnený navrhol, aby súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol a priznal oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania vo výške 25,99 EUR.

4. Súdny exekútor sa v súlade s ustanovením § 61k ods. 5 Exekučného poriadku v podaní označenom ako návrh na rozhodnutie o návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 20. 09. 2018 vyjadril nasledovne. Dňa 09. 08. 2018 súdny exekútor vydal upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré povinný prevzal dňa 13. 08. 2018. Návrh na zastavenie exekúcie bol doručený na tunajší úrad dňa 24. 08. 2018, t.j. v zákonnej lehote. V tejto súvislosti súdny exekútor predložil ako dôkaz - upovedomenie vrátane doručenky, kópiu obálky.

5. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

6. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

7. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojím vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

8. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

9. Podľa § 61l ods. 4 Exekučného poriadku, rozhodnutie, ktorým sa rozhodlo o návrhu na zastavenie exekúcie, sa doručí oprávnenému, povinnému a exekútorovi.

10. Podľa § 61e Exekučného poriadku, po začatí exekúcie sa neprihliadne na jednostranné započítanie vzájomnej pohľadávky povinného voči oprávnenému, ibaže je priznaná exekučným titulom, na podklade ktorého by povinný mohol viesť exekúciu.

11. Podľa § 195 Exekučného poriadku, trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu.

12. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

13. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

14. Podľa § 13a ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“), odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: c) ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu.

15. Podľa § 10 ods. 2 Vyhlášky, ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

16. Súd mal za preukázané, že povinný podal návrh na zastavenie exekúcie v zákonnej lehote, čím bola splnená zákonná podmienka na posudzovanie návrhu na zastavenie exekúcie súdom. Súd sa oboznámil s obsahom spisu, s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a s vyjadrením oprávneného k návrhu na zastavenie exekúcie. Súd dáva do pozornosti tú skutočnosť, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemá odpovedať na každú námietku alebo argument uvedený v návrhu na zastavenie exekúcie, a preto sa nezaoberal všetkými tvrdeniami povinného, nakoľko súd tieto nepovažoval za rozhodné pre posudzovanie jeho návrhu na zastavenie exekúcie. Súd na základe zistených skutočností konštatuje, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je nedôvodný.

17. Súd poukazuje na tú skutočnosť, že aj v exekučnom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada. Strana (účastník exekučného konania) má jednak povinnosť tvrdenia a jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a medzi povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tej strane, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne následky; ide o tú stranu, ktorá existenciu týchto skutočností tiež tvrdí. Dôkazné bremeno ako procesný inštitút v konaní teda spočíva v zodpovednosti strany za to, že v konaní budú preukázané tie rozhodné a tvrdené skutočnosti, ku ktorým sa dôkazné bremeno viaže. Ak neboli preukázané tvrdenia strany, táto dôkazné bremeno neuniesla, čoho následkom je rozhodnutie súdu v jej neprospech. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 83/2002 zo dňa 30.07.2002, v zmysle ktorého:

„Dôkaz o zániku dlhu podľa príslušných hmotno-právnych ustanovení (§ 559 až 587 Občianskeho zákonníka) zaťažuje v konaní o výkon rozhodnutia povinného.“

18. Samotné tvrdenie povinného o existencii vzájomnej pohľadávky v jeho jednostrannom započítacom prejave listom zo dňa 07.03.2018 bez predloženia iných dôkazov, nepreukazuje ani jej skutkový a ani právny základ, a teda nepreukazuje existenciu peňažnej pohľadávky povinného voči oprávnenému. Za stavu, keď oprávnený takéto tvrdenie povinného vo svojom vyjadrení jednoznačne poprel, nemožno tejto listine (započítací prejav), ktorá bola jednostranne vyhotovená povinným, pripisovať z hľadiska preukázania pravdivosti tvrdení v nej obsiahnutej významnejšie účinky. Súd má ďalej za to, že oprávnený má voči povinnému preukázanú, judikovanú pohľadávku, ktorú potvrdzuje exekučný titul, a ktorá je predmetom vymáhania v prebiehajúcom exekučnom konaní. Proti tejto pohľadávke povinný, nespochybňujúc pritom exekučný titul oprávneného, stavia svoju údajnú pohľadávku za účelom jej započítania s pohľadávkou oprávneného, a to napriek tomu, že jej existenciu dostatočným spôsobom nepreukázal (ťaží ho dôkazné bremeno ohľadne predpokladov započítania vrátane toho, že vznikla a existuje vzájomná pohľadávka). Keďže povinný súdu nepredložil relevantné dôkazy, čím neuniesol dôkazné bremeno v danom konaní, súd tvrdenia povinného o existencii jeho vzájomnej pohľadávky vo vzťahu k oprávnenému považuje za nepreukázané, v celom rozsahu sporné a neumožňujúce prijať záver o ich spôsobilosti na započítanie v zmysle prísl. ustanovení Občianskeho zákonníka.

19. Súd sa ďalej v súvislosti s jednostranným započítaním údajnej pohľadávky povinného zaoberal taktiež otázkou prípustnosti jednostranného započítania pohľadávky povinného, v exekúcii vedenej voči povinnému oprávneným na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu. K uvedenému je potrebné poukázať na to, že zatiaľ čo právna úprava Exekučného poriadku účinná do 31. 03. 2017 nevyklúčovala započítanie vzájomných pohľadávok oprávneného a povinného kedykoľvek v priebehu exekúcie, (čo často viedlo k zneužívaniu inštitútu započítania pohľadávok započítavaním sporných a nejudikovaných pohľadávok za účelom spôsobovania prieťahov v exekučnom konaní), zákonom č. 125/2016 Z. z., ktorým sa novelizoval Exekučný poriadok, účinným od 01. 04. 2017, bola do Exekučného poriadku zavedená nová právna úprava jednostranného započítania vzájomných pohľadávok oprávneného a povinného, ktorá obmedzuje uplatnenie jednostranného započítania pohľadávok len na pohľadávky priznané povinnému exekučným titulom, t.j. na judikované vzájomné pohľadávky povinného voči oprávnenému. Aj z dôvodovej správy k vyššie uvedenej novelizácii exekučného poriadku účinnnej od 1.4.2017 vyplýva, že úmyslom zákonodarcu bolo zamedzenie zneužívania inštitútu jednostranného započítania pohľadávok v exekučnom konaní, ktorého cieľom bolo iba oddialiť uspokojenie pohľadávky oprávneného. Napriek tomu, že oprávnený mal exekučný titul, povinnému stačilo započítať si aj nejudikovanú pohľadávku, čo viedlo k špekulatívnym zápočtom sporných a mnohokrát aj neexistujúcich pohľadávok. Cieľom ustanovenia § 61e Exekučného poriadku je preto práve obmedzenie jednostranného započítavania pohľadávok povinným len na prípady, ak aj povinný má svoju pohľadávku voči oprávnenému priznanú exekučným titulom s tým, že povinný by si mal prípadné kompenzačné námietky uplatňovať v rámci tzv. základného konania, ktoré voči nemu viedol oprávnený a ktorého výsledkom je exekučný titul, resp. bez zbytočného odkladu po tom, ako sa pohľadávky stretli, a nie až v exekučnom konaní. Preto, vzhľadom na cieľ a zmysel novej právnej úpravy Exekučného poriadku, je potrebné slovné spojenie „po začatí exekúcie sa neprihliadne“, v ustanovení § 61e Exekučného poriadku vykladať tak, že exekučný súd neprihliadne na jednostranné započítanie pohľadávky povinného voči oprávnenému s výnimkou pohľadávky vyplývajúcej povinnému z exekučného titulu, ktorý má voči oprávnenému. Exekučný súd je toho názoru, že nie je pritom právne významné, kedy nastal a bol doručený kompenzačný prejav povinného oprávnenému, t.j. či pred alebo po začatí exekúcie, ale či je pohľadávka, ktorá je predmetom započítania judikovaná alebo nie. Po začatí exekúcie už súd prihliadne iba na pohľadávku priznanú povinnému exekučným titulom. Slovné spojenie „po začatí exekúcie“ teda nesúvisí s tým kedy nastal kompenzačný prejav povinného ale s tým, či je predmetom započítacieho prejavu pohľadávka priznaná exekučným titulom alebo nie, pretože práve to je okolnosť, v zmysle zákona (§ 61e Exekučného poriadku), na ktorú súd prihliada. Opačný výklad by poprel účel samotného ustanovenia § 61e Exekučného poriadku.

20. Súd na záver uvádza, že pokiaľ povinný je toho názoru, že sa oprávnený bezdôvodne obohatil, má iné právne možnosti ako zjednať nápravu.

21. Vychádzajúc z vyššie uvedeného a zo skutočnosti, že povinný v návrhu na zastavenie exekúcie neuviedol a nepreukázal žiadnu skutočnosť odôvodňujúcu, v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku,

právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia, a návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

22. Právny zástupca oprávneného si vo svojom vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia súvisiace s vyjadrením oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vo výške 25,99 EUR (jeden úkon právnej služby v polovičnej sadzbe vo výške 21,66 EUR + 20% DPH vo výške 4,33 EUR).

23. Nakoľko súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a zaviazal povinného, aby nahradil oprávnenému výdavky na zastupovanie v súvislosti vyjadrením oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vo výške 25,99 Eur (jeden úkon právnej služby v polovičnej sadzbe - vyjadrenie k návrhu na zastavenie exekúcie vo výške 12,45 Eur a režijný paušál vo výške 9,21 Eur + 20% DPH vo výške 4,33 Eur). Po právoplatnosti tohto rozhodnutia, súd vydá dodatok k povereniu na vykonanie exekúcie pre povereného súdneho exekútora.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.
Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.